AUGUSTINUS
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 324
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26828
Copyright: Admont, Benediktinerstift

gaudē ad p̄sentia ā suā. Amor iste tartarē
ē. uiscūlōr q̄ deiciat uiq; fundū. n̄ pennas
q̄b̄ leuet ad celū. Iuē ē aū ista caritas. Vt
a celō q̄ appellantur caritates sēgregrētur a
distinguerētur ea q̄ caritas dr̄ uera xp̄i ano
apaulo diffinita ē. atq; ita siuē q̄b̄ d̄a locis
circūsēpta. cūsit diuinitate infinita. ut
omīno discernat̄ a celō. finis enī p̄cepti ē
inq̄t caritas. Posset hic uq; dicē. Illa alius
locus ūtātēm sciēntib̄ loq̄tur. hic uq; dic
Plenitudo inq̄t legis ē caritas. ē ndū q̄lis
caritas. Ido alibi n̄ dicit q̄ alibi dicit. Nē enī
ūq; omā dica aut possūt aut debent. hic
plenitudo legis caritas. Quereba sforte q̄
caritas. q̄lis caritas. audi alio loco. finis p̄
cepti ē caritas de corde puro. Illā audeamus
mēsēbam illāmes caritatē de corde puro.
Purū cor in caritate hoc ē qui diligis homi
nē sēdm dm. q̄ ē te ipsū sic debes diligere ut
n̄ erres regula. diligēs proximū tuū sicut te ip
sū. Si enī malē te diligis ē inimicū tuū ē pxi
mū diligendo q̄ ē ēsulis. Im aū malē te
diligis. Im inuenitur scēptura q̄ ne minē
palpat. ē cūnē q̄ n̄ te diligis. immo ē cū
unē q̄ ē odisti te. Iaū diligit inq̄tatē
odit aūm suā. Si aū diligis inq̄tatē puras
q̄ te ipsū diligas. erras. Ista ē p̄ximū dili
gens ad inq̄tatē ducēs. ē dilectio tua la
q̄us erit dilecti. Caritas ḡ de cor
de puro ē q̄ ē sēdm dm. ē sēcēra bona
ē fide n̄ ficta. Ista caritas diffinita ab apo
stolo duo p̄cepta. dilōnis dī ē dilōnis proximi.
Innullus scēpturis aliud requiratis. nemo uob
aliud p̄cipit. Ieq; obscurū ē in scēpturis beo
ibi occulta ē. q̄q; ibi planū ē hec ibi apta ē.
Simus q̄m apta ēt n̄ te pascēt. Hec caritas cla
mat de corde puro. de corde tali. in his ūbis
q̄lis hic m̄ orat. Ut q̄ iste sit cato dixerī. Xēc ē
Adiuturi aū ēstis ūba q̄ de dno nro ihū xpo

indignē accipiunt. ē putabit parū intelligens
temē me dixisse xpi ē p̄sōā in hoc psalmo.
Q̄m enī pōt de dno nro ihū xpo dicēre agno im
maculato de illo inq̄ solo nē inuentū peccatū.
q̄ sol̄ uerissime dicē potuit ecce uenit p̄ncepS
hui mundi. ē in me nēc inuenietur. i. nulla
culpa nullū reatū q̄ sol̄ q̄ n̄ rapuit ea soluebat
q̄ sol̄ innocentē sanguinē fudit. filī dī uinē car
nē accipiens. n̄ q̄ ipse minuere ēt. q̄ nos augēt.
q̄m ḡ de ista p̄sona recte accipit. pone dne
custodiā ori meo. ē ostiū circūstantiē circū labia
mea. ut n̄ declines cor meū in ūba malignā
ad excusandas excusationes in peccis. Iam
festissime q̄ p̄ ipse sens ē. Custodi dne os meū in
nua q̄dā. ē ostio p̄cepti tui. ut in ūba malignā
n̄ declinēt cor meū. Ūba maligna. Ib̄ excu
sant̄ peccata. Ne inq̄t peccata mea mali excu
sare q̄m accusare. Hec ūba impsū dnm nrm ihū
xpm n̄ cadunt. Ieni ille peccata cōmisit q̄ ēstū
pōt q̄m defendē debuisset. Illā ista ūba s. Cer
xpo loq̄t. Si ita ūba s. q̄m xpo loq̄t. Ut ue ca
ritas de q̄ loq̄bar. Ne ēstis q̄ ipsa unū nos fēc
in xpo. Caritas clamat ad xpm de nob. clamat
de xpo p nob. Im caritas ad xpo. de nob. Certū
omīs q̄ in uocabitur nom dni salbus ērit. Im cari
tas de xpo p nob. Saule saule q̄ me p̄seq̄ris.
Vos inq̄t apls ēstis corp xpi. ē mbra. Si ḡ ille caput
nos corp̄ uni ho loq̄t. siue caput loq̄t siue mbra
uni xpo loq̄t. Ut caput ē p̄ p̄ loq̄ in p̄sona mbrorū
Psalmam ēsuetudinē adiunē. primo q̄m loq̄ mbis
nris n̄ potēt caput. Illā ū caput nrm q̄m loq̄tur in
p̄sona omīū mbrorū adiunē. In angustia i pēde
aliq̄s calcat. calcas me dicē caput. Wlni aut ū
aliq̄s manū. uulnī. ustū me dicē caput. Caput tuū
nullū reatū. s. loq̄t. unitas cōpagīnis corpis tui.
Omīū mbrorū tuorū p̄sōā illa q̄ in caput ē. lingua
suscepit. ipsa p omīb ūbo fungit. Sic ḡ audiam
xpm loq̄ntē. in q̄sq; agnoscat ibi uocē suā.
ātēm herens in xpi corpe. Aliq̄n enī dic hur